

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ - ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Εισαγωγή

Η Alpha Finance, ενημερώνει τους πελάτες της (ιδιώτες και Επαγγελματίες) για τα προϊόντα τα οποία παρέχει και τους κινδύνους που αναλαμβάνουν, παραθέτοντας το ακόλουθο ενημερωτικό υλικό. Σκοπός του κειμένου είναι η κάλυψη των σημαντικότερων κινδύνων που σχετίζονται με μία επένδυση είτε γενικά είτε ειδικά με ένα συγκεκριμένο προϊόν.

Οι πελάτες της Alpha Finance θα πρέπει να συναλλάσσονται σε ένα προϊόν μόνο εφόσον κατανοούν πλήρως τη φύση του προϊόντος, τον τρόπο λειτουργίας του, ενώ θα πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίζουν και να αντιλαμβάνονται πλήρως τους κινδύνους που αναλαμβάνουν. Σε διαφορετική περίπτωση θα πρέπει να το δηλώνουν στα στελέχη της εταιρίας μας ώστε να τους παρέχεται τόσο η πρόσθετη ενημέρωση όσο και οι απαραίτητες διευκρινίσεις ώστε να αξιολογηθεί εάν η συγκεκριμένη επένδυση είναι συμβατή γι' αυτούς.

Οι κίνδυνοι που περιγράφονται στο Τμήμα II δεν είναι απαραίτητο να ισχύουν μεμονωμένα αλλά είναι πολύ πιθανό να υφίστανται κάποιοι από αυτούς ταυτόχρονα.

Η Alpha Finance έχει σκοπό τη διαρκή ενημέρωση των πελατών της σχετικά με τα παρεχόμενα προϊόντα και υπηρεσίες. Το κείμενο ευρίσκεται στη διάθεση των πελατών σε οποιοδήποτε Κατάστημα της Alpha Bank καθώς και στην ιστοσελίδα της Alpha Finance www.alphafinance.gr.

Το περιεχόμενο του κειμένου των προϊόντων είναι ενδεικτικό και όχι περιοριστικό και μπορεί να μεταβάλλεται μελλοντικά.

Τμήμα I. Περιγραφή Προϊόντων

1. Μετοχές

Ένας επενδυτής, αγοράζοντας μετοχές μιας εταιρίας επενδύει στην ανάπτυξη της εταιρίας και στην ικανότητά της να παράγει κέρδη. Η αύξηση της αξίας της εταιρίας απεικονίζεται στην τιμή της μετοχής η οποία επίσης αυξάνεται δημιουργώντας υπεραξία για τον επενδυτή. Παράλληλα, ο επενδυτής απολαμβάνει τα μερίσματα που του αναλογούν όταν η εταιρία αποφασίσει τη διανομή μέρους των κερδών της προς τους μετόχους της. Εάν η εταιρία δεν αναπτύσσεται, μειώνεται η αξία της με αποτέλεσμα την πτώση της τιμής της μετοχής της.

Οι μετοχές που διαπραγματεύονται σε οργανωμένες αγορές ή πολυμερείς μηχανισμούς διαπραγματεύσεως ακολουθούν τους κανόνες διαπραγματεύσεως (ώρες λειτουργίας, κανόνες συναλλαγών, όρια διακυμάνσεως κ.ά.) οι οποίοι ορίζονται από την εκάστοτε αγορά.

Η επένδυση σε μετοχές δεν εγγυάται αποδόσεις ενώ συνοδεύεται με την ανάληψη των περισσότερων από τους κινδύνους που αναφέρονται στο Τμήμα II. Το μέγιστο δυνητικό κέρδος είναι απεριόριστο, ενώ η μέγιστη δυνητική ζημία ισούται με την αξία του κεφαλαίου που επενδύθηκε.

1.1. Κοινή Μετοχή

Η κοινή μετοχή είναι ο πιο συνηθισμένος τύπος μετοχής και περιλαμβάνει όλα τα βασικά δικαιώματα ενός μετόχου όπως δικαιώματα στα κέρδη, στην έκδοση νέων μετοχών, συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις με δικαίωμα ψήφου, συμμετοχή στο προϊόν εκκαθαρίσεως της σε περίπτωση λύσεως της εταιρίας.

1.2. Προνομιούχος μετοχή

Η προνομιούχος μετοχή προσφέρει ένα προβάδισμα έναντι της κοινής μετοχής στη λήψη μερίσματος καθώς και στη λήψη του προϊόντος εκκαθαρίσεως σε περίπτωση λύσεως της εταιρίας. Συνήθως οι προνομιούχες μετοχές στερούνται δικαιώματος ψήφου στις Γενικές Συνελεύσεις.

2. Εταιρικά ομόλογα

Τα εταιρικά ομόλογα είναι αξιόγραφα σταθερού εισοδήματος τα οποία εκδίδονται από ελληνικές εταιρίες με σκοπό να συγκεντρώσουν κεφάλαια που απαιτούνται για να χρηματοδοτήσουν επενδυτικά προγράμματα που αποσκοπούν στην ανάπτυξή τους. Ο εκδότης υποχρεούται να καταβάλλει ένα σταθερό ποσό ως τόκο (κουπόνι) σε τακτά χρονικά διαστήματα και κατά την ημερομηνία λήξεως (maturity) του ομολόγου να επιστρέψει στον κάτοχό του το αρχικό του κεφάλαιο. Τα εταιρικά ομόλογα (απλά ή μετατρέψιμα σε μετοχές) αποτελούν επενδυτικά μέσα που προσφέρουν στον επενδυτή σταθερό εισόδημα και ελκυστικές αποδόσεις βάσει του επιτοκίου τους.

Η απόδοση ενός εταιρικού ομολόγου υπερβαίνει την απόδοση ενός κρατικού ομολόγου, γεγονός που το καθιστά ελκυστικότερο προς τους επενδυτές. Ο λόγος είναι ότι η εταιρία που εκδίδει το ομόλογο έχει μεγαλύτερο κίνδυνο να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις πληρωμές των τόκων και του κεφαλαίου έναντι των κυβερνήσεων που εκδίδουν ομόλογα. Εμπειρέχει συνεπώς τον κίνδυνο που προέρχεται από τον δανεισμό χρημάτων σε επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση κινήσεων αναπτυξιακού χαρακτήρα χωρίς εγγυημένο αποτέλεσμα.

3. Παράγωγα Προϊόντα

Τα παράγωγα είναι σύνθετα επενδυτικά προϊόντα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Αποτελούν προϊόντα που έχουν βάση μία υποκείμενη αξία όπως χρηματιστηριακός δείκτης, μετοχή, ομόλογο, εμπόρευμα, ισοτιμία κ.α. με αποτέλεσμα η αξία τους να παράγεται από αυτήν την υποκείμενη αξία. Τα παράγωγα δίδουν τη δυνατότητα εκμεταλλεύσεως όλων των τάσεων της αγοράς με σκοπό την απόκτηση κέρδους, την αντιστάθμιση του κινδύνου που περιέχει μια ανοιγμένη θέση στην υποκείμενη αγορά αλλά και τη δυνατότητα στρατηγικών εξισορροπητικής κερδοσκοπίας (arbitrage).

Τα παράγωγα προϊόντα έχουν συγκεκριμένη ημερομηνία λήξεως ενώ ανάλογα με το προϊόν μπορεί να έχουν διαφορετικούς τρόπους εκκαθαρίσεως και υπολογισμού περιθωρίου ασφαλίσεως. Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά τους είναι ο μηχανισμός της μοχλεύσεως. Λέγοντας μόχλευση εννοούμε τη δημιουργία επενδύσεως (θέσεως) με αξία μεγαλύτερη από την αξία του επενδυμένου κεφαλαίου. Συνεπώς, οι μεταβολές στην αξία της επενδύσεως είναι μεγαλύτερες από αυτές που θα είχε το επενδυμένο κεφάλαιο αν επενδύονταν απευθείας στην υποκείμενη αξία χωρίς τη χρήση παραγώγων, επένδυση η οποία δεν περιλαμβάνει τον μηχανισμό της μοχλεύσεως. Η μόχλευση πολλαπλασιάζει τις αναμενόμενες αποδόσεις αλλά και τις δυνητικές ζημιές οι οποίες μπορεί να υπερβούν και το ύψος του κεφαλαίου που επενδύθηκε. Ο επενδυτής που λαμβάνει θέση σε παράγωγα προϊόντα είναι εκτεθειμένος σε υψηλότερα επίπεδα ρίσκου και επομένως, θα πρέπει να προχωρά στην επένδυση με μεγάλη προσοχή, ιδιαίτερα εάν δεν είναι εξοικειωμένος ή διαθέτει περιορισμένο ύψος κεφαλαίων προς επένδυση.

Ο επενδυτής πριν προχωρήσει σε συναλλαγές επί παραγώγων προϊόντων θα πρέπει να γνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τη λειτουργία των προϊόντων επί των οποίων επιθυμεί να συναλλαχθεί καθώς επίσης να μπορεί να κατανοήσει και να αξιολογήσει πέραν των αναμενόμενων κερδών που μπορεί να επιτύχει, τους κινδύνους που αναλαμβάνει. Σημειώνεται πως κάτω από ορισμένες συνθήκες τα χαρακτηριστικά υφιστάμενων παραγώγων προϊόντων μπορεί να μεταβάλλονται από το Χρηματιστήριο ώστε να αντανακλούν μεταβολές στην υποκείμενη αγορά.

3.1. Συμβόλαια Μελλοντικής Εκπληρώσεως (Σ.Μ.Ε. – Futures)

Ένα Σ.Μ.Ε. αποτελεί μια συμφωνία για αγορά ή πώληση ενός υποκείμενου τίτλου σε συγκεκριμένη τιμή και για κάποιο χρονικό διάστημα όπως ορίζεται από το εκάστοτε χρηματιστήριο. Η υποκείμενη αξία μπορεί, ενδεικτικά, να είναι μετοχή, χρηματιστηριακός δείκτης, συναλλαγματική ισοτιμία, τίτλος σταθερού εισοδήματος, επιτόκιο, εμπόρευμα κ.λ.π.

Οι θέσεις σε ΣΜΕ απαιτούν καταβολή περιθωρίου ασφαλίσεως (margin). Το περιθώριο ασφαλίσεως αποτελεί ένα καταβεβλημένο ενέχυρο το οποίο ρευστοποιείται όταν ο επενδυτής δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τον ημερησιο διακανονισμό. Το περιθώριο ασφαλίσεως καθορίζεται από το Χρηματιστήριο και δύναται να αναπροσαρμοσθεί από την Alpha Finance ανάλογα με τους κινδύνους των προϊόντων. Το περιθώριο ασφαλίσεως μπορεί να καλυφθεί με μετρητά καθώς και με μετοχές οι οποίες είναι αποδεκτές από το Χρηματιστήριο, με την ελάχιστη αναλογία μετρητών/μετοχών να ορίζεται από το Χρηματιστήριο.

Τα ΣΜΕ διαπραγματεύονται καθημερινά στις αγορές παραγώγων. Η τιμή τους επηρεάζεται από την τιμή του υποκείμενου τίτλου, τον εναπομείναντα χρόνο για τη λήξη τους καθώς και από το χωρίς κίνδυνο επιτόκιο.

Η ονομαστική αξία ενός ΣΜΕ ορίζεται ως το γινόμενο της τιμής του συμβολαίου επί έναν πολλαπλασιαστή, όπως αυτός καθορίζεται από το εκάστοτε Χρηματιστήριο. Για τα ΣΜΕ διενεργείται καθημερινή εκκαθάριση. Πιο συγκεκριμένα, καθημερινά ανάλογα με τη θέση που έχει ανοίξει ο επενδυτής σε ΣΜΕ και με βάση την τιμή εκκαθαρίσεως του προϊόντος, δημιουργείται ένα κέρδος/ζημία το οποίο χρεοπιστώνεται στον λογαριασμό περιθωρίου ασφαλίσεως (margin) που διατηρεί ο πελάτης στην Alpha Finance. Παράλληλα αυξάνεται/μειώνεται το ύψος του απαιτούμενου περιθωρίου ασφαλίσεως. Η κάλυψη των πιθανών ζημιών καλύπτεται με κατάθεση του χρηματικού αντίτιμου από τον επενδυτή, ενώ η κάλυψη του περιθωρίου ασφαλίσεως μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε με μετρητά είτε με ενεχυρίαση νέων μετοχών που είναι αποδεκτές από το Χρηματιστήριο.

Οι κίνδυνοι για τον επενδυτή προσδιορίζονται σε συνάρτηση με τη θέση την οποία έχει ανοίξει και την πορεία του συμβολαίου/υποκείμενης αξίας. Για τον επενδυτή ο οποίος έχει αγοράσει ΣΜΕ (long position), η μέγιστη

δυνατική ζημιά είναι η ονομαστική αξία του συμβολαίου. Για τον επενδυτή ο οποίος έχει πωλήσει ΣΜΕ (short position), η μέγιστη δυνατή ζημιά είναι απεριόριστη.

3.2. Δικαιώματα Προαιρέσεως (Options)

Τα δικαιώματα προαιρέσεως είναι συμφωνίες μεταξύ δύο αντισυμβαλλομένων μερών (επενδυτών). Ο ένας αγοράζει το δικαίωμα και ο άλλος το πωλεί. Διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

- Δικαιώματα προαιρέσεως αγοράς μίας υποκείμενης αξίας (call options)
- Δικαιώματα προαιρέσεως πωλήσεως μίας υποκείμενης αξίας (put options)

Η υποκείμενη αξία μπορεί να είναι χρηματιστηριακός δείκτης, μετοχή, εμπόρευμα, ισοτιμία κ.ά.

Ανάλογα με τον επιτρεπόμενο χρόνο εξασκήσεως των δικαιωμάτων προαιρέσεως, διακρίνονται σε:

- Ευρωπαϊκού τύπου, όπου η εξάσκηση των δικαιωμάτων μπορεί να διενεργείται μόνο την ημέρα λήξεως της ισχύος του δικαιώματος
- Αμερικάνικου τύπου, όπου η εξάσκηση των δικαιωμάτων μπορεί να διενεργηθεί οποιαδήποτε στιγμή κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την αγορά/πώληση του δικαιώματος και έως την ημερομηνία λήξεώς του.

Ο αγοραστής ενός δικαιώματος προαιρέσεως του υποκείμενου τίτλου (option), καταβάλλοντας κάποιο τίμημα (premium), έχει τη δυνατότητα αλλά όχι την υποχρέωση να αγοράσει (call option) ή να πωλήσει (put option) τον υποκείμενο τίτλο, σε συγκεκριμένη τιμή (strike price), σε προκαθορισμένη ημερομηνία (ευρωπαϊκού τύπου) ή έως και μία προκαθορισμένη ημερομηνία (αμερικάνικου τύπου) στο μέλλον.

Αντίθετα, ο πωλητής ενός δικαιώματος προαιρέσεως (είτε call είτε put) έχει την υποχρέωση να πωλήσει ή να αγοράσει αντίστοιχα τον υποκείμενο τίτλο σε προκαθορισμένη τιμή και σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή, εφόσον ο αγοραστής εξασκήσει το δικαίωμά του.

Ο αγοραστής δικαιωμάτων προαιρέσεως είτε αγοράς (calls) είτε πωλήσεως (puts) ΔΕΝ απαιτείται να καταβάλλει περιθώριο ασφαλίσεως διότι δεν αναλαμβάνει καμία υποχρέωση. Αντίθετα, ο πωλητής δικαιωμάτων προαιρέσεως απαιτείται να καταβάλλει περιθώριο ασφαλίσεως ως κάλυψη της υποχρεώσεως που αναλαμβάνει. Το ύψος του περιθωρίου ασφαλίσεως καθορίζεται από το Χρηματιστήριο και δύναται να αναπροσαρμοσθεί από την Alpha Finance ανάλογα με τους κινδύνους των προϊόντων. Το περιθώριο ασφαλίσεως μπορεί να καλυφθεί με μετρητά καθώς και με μετοχές οι οποίες είναι αποδεκτές από το Χρηματιστήριο, με την ελάχιστη αναλογία μετρητών/μετοχών να ορίζεται από το Χρηματιστήριο.

Ο αγοραστής ενός δικαιώματος προαιρέσεως καταβάλλει το αντίτιμο του δικαιώματος (premium) την ημέρα που αγοράζει το δικαίωμα, ενώ ο πωλητής εισπράττει το premium. Σε αντίθεση με τα ΣΜΕ, οι θέσεις σε δικαιώματα προαιρέσεως δεν έχουν μηχανισμό καθημερινής εκκαθαρίσεως.

Τα δικαιώματα προαιρέσεως διαπραγματεύονται καθημερινά στις αγορές παραγώγων δίδοντας την ευκαιρία στον επενδυτή που έχει αγοράσει ή πωλήσει δικαιώματα προαιρέσεως να κλείσει τη θέση του όποτε αυτός επιλέξει. Η τιμή ενός δικαιώματος προαιρέσεως επηρεάζεται από την τιμή της υποκείμενης αξίας, τη διακύμανση της τιμής της υποκείμενης αξίας, τον εναπομείναντα χρόνο για τη λήξη του, την τιμή εξασκήσεως καθώς και την τιμή του επιτοκίου χωρίς κίνδυνο.

Ο αγοραστής ενός δικαιώματος δε διατρέχει κανέναν περαιτέρω κίνδυνο πέραν του αντιτίμου (premium) που έχει καταβάλλει κατά την αγορά του δικαιώματος. Ο πωλητής αντίθετα διατρέχει κίνδυνο αν η αγορά κινηθεί αντίθετα με τη θέση που έχει λάβει. Για θέση πωλήσεως σε δικαίωμα αγοράς (call option), η μέγιστη δυνατή ζημιά είναι απεριόριστη, ενώ για θέση πωλήσεως σε δικαίωμα πωλήσεως (put option), η μέγιστη δυνατή ζημιά ισούται με την ονομαστική αξία του υποκείμενου.

3.3. Δανεισμός Τίτλων (Stock Borrowing)

Τα προϊόντα δανεισμού τίτλων της Αγοράς Παραγώγων του Χρηματιστηρίου Αθηνών χρησιμοποιούνται ώστε να επιτρέψουν την διενέργεια ανοιχτών πωλήσεων (short selling) στην υποκείμενη Αγορά Μετοχών. Ένας επενδυτής δανειζεται μετοχές μέσω του Χρηματιστηρίου σε ένα συγκεκριμένο επιτόκιο και τις χρησιμοποιεί ώστε να τις πουλήσει ανοιχτά στην αγορά μετοχών. Επιπρόσθετα ο επενδυτής μπορεί να δανειστεί μετοχές μετά από συμφωνία με κάποιον αντισυμβαλλόμενο, (συμφωνία που αφορά την ποσότητα των μετοχών και το επιτόκιο δανεισμού), μέσω ειδικής συναλλαγής πακέτου με την προϋπόθεση πως το ύψος της συναλλαγής είναι μεγαλύτερο από το ελάχιστο οριζόμενο από το Χρηματιστήριο. Ο δανειολήπτης πληρώνει τον τόκο που αντιστοιχεί σε καθημερινή βάση, ενώ έχει την υποχρέωση να εκπληρώνει κάθε υποχρέωση που προκύπτει από εταιρικές πράξεις των δανεισμένων μετοχών όπως για παράδειγμα την καταβολή μερίσματος.

Ο επενδυτής που δανειζεται μετοχές απαιτείται να καταβάλλει περιθώριο ασφαλίσεως ως κάλυψη της υποχρεώσεως που αναλαμβάνει. Το ύψος του περιθωρίου ασφαλίσεως καθορίζεται από το Χρηματιστήριο και δύναται να αναπροσαρμοσθεί από την Alpha Finance ανάλογα με τους κινδύνους των προϊόντων. Το περιθώριο ασφαλίσεως μπορεί να καλυφθεί με μετρητά καθώς και με με μετοχές οι οποίες είναι αποδεκτές από το Χρηματιστήριο, με την ελάχιστη αναλογία μετρητών / μετοχών να ορίζεται από το Χρηματιστήριο.

Ο επενδυτής που έχει δανεισθεί μετοχές και τις έχει πωλήσει ανοιχτά, έχει τον κίνδυνο να υποστεί ζημιά από ενδεχόμενη άνοδο της τιμής της μετοχής που έχει πωλήσει. Είναι υποχρεωμένος να επαναγοράσει και να επιστρέψει τις μετοχές που έχει δανεισθεί, εντός τριών (3) ημερών, αν αυτό του ζητηθεί είτε από το Χρηματιστήριο.

4. Διαπραγματεύσιμα Αμοιβαία Κεφάλαια (ETFs)

Τα Διαπραγματεύσιμα Αμοιβαία Κεφάλαια (ΔΑΚ) είναι μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων τα οποία εκδίδονται από Ανώνυμες Εταιρίες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (ΑΕΔΑΚ) και εισάγονται προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένες αγορές. Τα ΔΑΚ αγοράζονται και πωλούνται κατά τη διάρκεια των ωρών διαπραγματεύσεως της αγοράς, όπως ακριβώς οι μετοχές. Ένα ΔΑΚ δίδει τη δυνατότητα στον επενδυτή να πραγματοποιήσει διασπορά του κινδύνου της επενδύσεώς του μέσω της εκθέσεως σε διαφοροποιημένο χαρτοφυλάκιο μετοχών, ενώ έχει ως κύριο επενδυτικό στόχο την αναπαραγωγή της αποδόσεως ενός συγκεκριμένου δείκτη. Τα ΔΑΚ είναι διεθνώς γνωστά ως ETFs (Exchange Traded Funds).

Η επένδυση σε ΔΑΚ δεν εγγυάται αποδόσεις ενώ συνοδεύεται με την ανάληψη των περισσότερων από τους κινδύνους που αναφέρονται στο Τμήμα II. Το μέγιστο δυνητικό κέρδος είναι απεριόριστο, ενώ η μέγιστη δυνητική ζημιά ισούται με την αξία του κεφαλαίου που επενδύθηκε.

Τμήμα II. Τύποι Κινδύνων

Η αξία μίας επενδύσεως επηρεάζεται από τις διακυμάνσεις των αγορών είτε συνολικά είτε από παράγοντες που επηρεάζουν μεμονωμένα στοιχεία της επενδύσεως. Τα είδη των κινδύνων διαφέρουν ανάλογα με το είδος της επενδύσεως. Οι κυριότεροι τύποι κινδύνων που έχουν επίδραση σε όλες τις μορφές επενδύσεων είναι οι ακόλουθοι:

1. Κίνδυνος Αγοράς

Θεωρείται ο σημαντικότερος παράγοντας κινδύνου για μία επένδυση, διότι επιδρά στην πιθανή ζημιά που μπορεί να προκληθεί από μια ενδεχόμενη μείωση της αγοραίας αξίας (market value) της επενδύσεως. Οι μεταβολές στις τιμές οφείλονται στην προσφορά/ζήτηση, η οποία επηρεάζεται είτε από παράγοντες συνυφασμένους με την ίδια την εταιρία είτε/και από εξωτερικούς παράγοντες (πολιτικούς, οικονομικούς ή κλαδικούς). Ο κίνδυνος αγοράς είναι μεγαλύτερος για επενδύσεις οι οποίες έχουν σημαντική διακύμανση της τιμής τους.

2. Πιστωτικός Κίνδυνος

Ο πιστωτικός κίνδυνος αναφέρεται στην ικανότητα/φερεγγυότητα που έχει ο δανειζόμενος να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του να επιστρέψει το κεφάλαιο που δανείσθηκε καθώς και την καταβολή των αναλογούντων τόκων προς τους δανειστές. Ο πιστωτικός κίνδυνος εμπεριέχεται στην τιμολόγηση ενός προϊόντος και απεικονίζεται για παράδειγμα είτε στα κουπόνια των ομολόγων είτε στην απόδοση του ομολόγου. Όσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος τόσο μεγαλύτερο είναι το επιτόκιο του δανεισμού.

3. Κίνδυνος Ρευστότητας

Σημαντικός παράγοντας που θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη πριν από την τοποθέτηση κεφαλαίων σε μία επένδυση, είναι ο κίνδυνος ρευστότητας της συγκεκριμένης επενδύσεως. Αντιπροσωπεύει την ευκολία που έχει ο επενδυτής να ρευστοποιήσει ή αλλιώς να αποεπενδύσει τα κεφάλαιά του. Ο κίνδυνος ρευστότητας έχει άμεσο αντίκτυπο τόσο στο χρονικό διάστημα που απαιτείται για τη ρευστοποίηση της επενδύσεως όσο και στο χρηματικό ποσό που τελικά θα εισπράξει ο επενδυτής, δεδομένου ότι έχοντας την ανάγκη να ρευστοποιήσει το συντομότερο δυνατό θα προσφέρει την επένδυσή του σε χαμηλότερες τιμές προκειμένου να προσελκύσει το ενδιαφέρον των αγοραστών.

4. Συναλλαγματικός Κίνδυνος

Μία επένδυση σε αξίες οι οποίες διαπραγματεύονται σε διαφορετικό νόμισμα από το νόμισμα του χρησιμοποιεί ο επενδυτής, ενέχει τον κίνδυνο η επένδυσή του να απολέσει μέρος της αξίας της ακόμα και αν δε μεταβληθεί η αγοραία αξία της. Η ζημιά μπορεί να προκύψει από την σε βάρος του επενδυτή μεταβολή των ισοτιμιών (υποτίμηση) μεταξύ του νομίσματος που αποτελεί βάση για τον επενδυτή και του διαφορετικού νομίσματος στο οποίο έχει επενδύσει. Ο επενδυτής έχει έκθεση στο συγκεκριμένο κίνδυνο όταν επενδύει σε αγορές του εξωτερικού με διαφορετικό νόμισμα διαπραγματεύσεως. Πιο συγκεκριμένα, ένας κάτοικος της Ε.Ε. που έχει ως νόμισμα αποτιμήςσεως το ευρώ, αναλαμβάνει συναλλαγματικό κίνδυνο όταν επενδύσει σε αξίες που διαπραγματεύονται σε χώρες με διαφορετικό νόμισμα αναφοράς όπως στις ΗΠΑ, στη Μ.Βρετανία, στην Ιαπωνία κ.ά.

5. Κίνδυνος Εκκαθαρίσεως

Ο κίνδυνος εκκαθαρίσεως σχετίζεται με την πιθανότητα ο αντισυμβαλλόμενος μίας συναλλαγής να μην ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της εκκαθαρίσεώς της, δηλαδή να μην καταβάλλει είτε τα χρήματα σε περίπτωση αγοράς είτε τις αξίες σε περίπτωση πωλήσεως. Βέβαια, στα περισσότερα χρηματιστήρια υπάρχει Κεντρικός Αντισυμβαλλόμενος που είναι η εταιρία εκκαθαρίσεως και που εγγυάται την ομαλή διεξαγωγή της εκκαθαρίσεως, έχοντας θεσπίσει κατάλληλους μηχανισμούς προστασίας της συγκεκριμένης διαδικασίας.

6. Κίνδυνος Επιτοκίου

Τα επιτόκια στην αγορά χρήματος μπορούν να μεταβληθούν προς οποιαδήποτε κατεύθυνση αποφασίσει η εκάστοτε Κεντρική Τράπεζα. Οι μεταβολές επιτοκίων επηρεάζουν την αξία των επενδύσεων αφού οδηγούν σε μεταβολή τόσο της επενδύσεως χωρίς ρίσκο (κατάθεση στην Τράπεζα) όσο και του κόστους δανεισμού κεφαλαίων.

7. Συστηματικός Κίνδυνος

Ο συστηματικός κίνδυνος προκαλείται από παράγοντες που επηρεάζουν το σύνολο της αγοράς στην οποία συμμετέχει ο επενδυτής και επομένως δεν μπορεί να περιορισθεί με τη διασπορά των επενδύσεων μέσα στην αγορά αυτή.

8. Μη Συστηματικός Κίνδυνος

Προκαλείται από παράγοντες που επηρεάζουν συγκεκριμένες αξίες ή κατηγορίες αξιών ανάλογα με τα οικονομικά αποτελέσματα των εκδοτριών, τον κλάδο στον οποίο δραστηριοποιούνται κ.ά. Ο κίνδυνος αυτός είναι δυνατό να περιορισθεί μέσω της διασποράς των επενδύσεων, επιλέγοντας αξίες που επηρεάζονται με διαφορετικό τρόπο και σε διαφορετικό βαθμό από τους παράγοντες αυτούς είτε αλληλεπιδρούν μεταξύ τους με τρόπο ώστε να μειώνεται ο συνολικός κίνδυνος.

9. Πολιτικός Κίνδυνος

Ο πολιτικός κίνδυνος προκαλείται από μεταβολές ή αστάθεια στο πολιτικό σκηνικό. Ειδικά σήμερα που το οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον χαρακτηρίζεται από την παγκοσμιοποίηση, οι μεταβολές αυτές μπορούν να επηρεάζουν αρνητικά την απόδοση μίας επενδύσεως.

10. Νομικός Κίνδυνος

Μεταβολές στο νομικό καθεστώς οι οποίες κάνουν απαγορευτικές κάποιες μορφές επενδύσεων που το προηγούμενο καθεστώς επέτρεπε, μπορούν να δημιουργήσουν μεταβολή στην αξία μίας επενδύσεως. Επίσης μεταβολές στο φορολογικό καθεστώς μπορούν να επηρεάσουν στην απόδοση μίας επενδύσεως.